

S E N T I N Ț Ă

În numele Legii

19 august 2016

mun. Chișinău

Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău

În componența:

Președintelui ședinței, judecătorul Ghenadie Pavliuc

grefierilor: Daniel Jîmbei, Ecaterina Rău, Diana Garaz.

Cu participarea: procurorului în Procuratura anticorupție, Mirandolina Sușițaia, înlocuit cu procurorul în Procuratura anticorupție, Constantin Popa; apărătorului Sergiu Breazu, care a prezentat legitimația Seria/nr. BA 00268 din 18 aprilie 2008 și valabilă pe un termen nelimitat, precum și mandatul nr. 0785065 din 24 septembrie 2015;

în prezența: inculpatului Andrei Gabura.

A judecat, în ședință publică, cauza penală privind învinuirea lui GABURA Andrei Gheorghe, *născut la 02 septembrie 1969 – în raionul Hîncești, s. Bujor; C/P XXXXXXXXXX; domiciliat în mun. Chișinău, str. Cojocarilor, nr. 5, ap.1; cetățean al Republicii Moldova; moldovean; căsătorit; are doi copii minori la întreținere; oficial angajat în câmpul muncii în cadrul Departamentului Instituțiilor Penitenciare, direcția securitate; supus serviciului militar; studii superioare; limba de stat o posedă desfășurat; nu este recunoscut ca invalid; anterior nu a comis infracțiuni și nu a fost judecat; drepturile și obligațiunile îi sunt înmânate la timp; rechizitoriul i-a fost înmănat, – în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) din Codul penal al R.M. – individualizată prin: „Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu”, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice.*

Termenul de examinare a cauzei penale: 04 septembrie 2015 – 19 august 2016.

Procedura de citare fiind legal executată.

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura anticorupție, Constantin Popa, în ședința de judecată, a solicitat ca XXXXXXXXXX să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, și în baza acestei legi să i se numească o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 800 unități convenționale și, cu privarea de dreptul de exercita funcții publice în organul de drept pe un termen de 5 ani, iar conform art. 90 din Codul penal, să se dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei sub formă de închisoare pentru o perioada de 2 ani.

Apărătorul Sergiu Breazu și inculpatul Andrei Gabura, au pledat pentru adoptarea unei sentințe de achitare, întrucât în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) din Codul penal al R.M.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate și examinare în ședință, instanța de judecată,—

C O N S T A T Ă:

1. Potrivit ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, XXXXXXXXXX se învinuiește de către acuzatorul de stat în aceea că, activând, în baza ordinului Ministrului Justiției din 25.04.2008, nr.183, în calitate de șef al Penitenciarului nr. 9 – Pruncul al Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției, fiind astfel, în conformitate cu prevederile art. 123 alin.(2) din Codul penal, persoană publică, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, ignorând prevederile art. 22 al Legii nr. 1036-XIII din 17.12.1996 „Cu privire la sistemul penitenciar”, care stabilește că colaboratorul sistemului penitenciar este obligat să întreprindă toate măsurile posibile pentru prevenirea și curmarea infracțiunilor în instituțiile penitenciare și pe teritoriile aferente, precum și pentru reținerea persoanelor care au comis infracțiuni, contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția RM, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, contrar prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 25 din 22.02.2008 privind codul de conduită a funcționarului public care stabilește că „Funcționarul public are obligația să se abțină de la orice act sau faptă care poate prejudicia imaginea, prestigiul sau interesele legale ale autorității publice”, a comis depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

2. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23.10.2003, Tudor Iordachi a fost condamnat în baza art. 225¹ alin. (1) din Codul penal (*în redacția legii din 1961*), cu aplicarea art. 85 din Codul penal al R.M., prin cumularea sentinței Colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 01.07.2001, prin care acesta a fost condamnat în baza art. 102 alin.(3), art. 88 pct. 6), 7), 9) și art. 224 alin.

(1) din Codul penal al R.M., (în redacția legii din 1961), cu stabilirea pedepsei definitive 17 ani și o lună închisoare în penitenciar de tip semi-închis, pedeapsa fiind dispusă spre executare în Penitenciarul nr.9 Pruncul.

3. În rezultatul verificării dosarului personal al condamnatului Tudor Iordachi, precum și ca urmare a verificării locului de muncă a condamnatului, s-a constatat, că acesta dispune de dreptul de deplasare fără escortă sau însoțire în afara penitenciarului.

4. Contrar prevederilor art. 216 alin.(3) din Codul de executare al R.M., a fost emisă decizia comisiei: penitenciarului nr. 9 – Pruncul din XXXXXXXXXX, semnată din numele „șeful penitenciarului nr. 9 – Pruncul”, în persoana lui Andrei Gabura, prin care condamnatului Tudor Iordachi Ion i-a fost permisă resocializarea, adică deplasarea pe teritoriul penitenciarului fără a fi escortat și în afara lui, decizie care nu permitea deplasarea fără escortă a deținutului în afara penitenciarului, ultimului fiind stabilită pedeapsa definitivă de 17 ani și o lună închisoare în penitenciar de tip semi-închis, situație în care deținutul numit a fost condamnat pentru o infracțiune deosebit de gravă, a comis infracțiune intenționată în perioada executării pedepsei și a avut mai multe încălcări disciplinare.

5. Astfel, la 12 septembrie 2008, XXXXXXXXXX, deținând funcția de șef al Penitenciarului nr. 9 – Pruncul din mun. Chișinău, contrar prevederilor art. 216 alin. (2) din Codul de executare al R.M., care stabilește imperativ că ”este interzisă deplasarea fără escortă sau însoțire în afara penitenciarului a condamnatului ... care a săvârșit infracțiune deosebit de gravă sau excepțional de gravă” și, art. 251 alin. (5) din Codul de executare al R.M., conform căror prevederi „în regim comun și în regim de resocializare, condamnații pot fi antrenați în munci în afara penitenciarului dacă dispun de dreptul de deplasare fără escortă sau însoțire, în condițiile prevăzute la art. 216”, fiind conștient de limitele atribuțiilor acordate lui prin lege, a semnat decizia prin care a acordat ilegal dreptul de transferare a condamnatului Iordachi Tudor Ion dreptul de a se deplasa în afara Penitenciarului nr.9 - „Pruncul” fără escortă.

6. În consecință, de către șeful Penitenciarului nr. 9 – Pruncul, Andrei Gabura, au fost încălcate prevederile imperative ce reglementează condițiile de detenție a persoanelor condamnate, acesta permițând unei persoane condamnate pentru comiterea unei infracțiuni deosebit de grave de a se deplasa fără escortă în afara instituției penitenciare, pentru perioada septembrie 2008 – decembrie 2013, afectându-se astfel interesele publice, inclusiv prin diminuarea încrederii societății în autoritățile publice.

7. Pentru cele scoase în evidență, acțiunile lui XXXXXXXXXX au fost încadrate juridic în temeiul art. 328 alin. (1) Codul penal al RM – după indicii: „*Depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*”.

8. Drept probe convingătoare în susținerea și confirmarea faptei și a vinovăției inculpatului Andrei Gabura, acuzatorul de stat a prezentat:

9. – declarațiile martorului Ruslan Cerevatov, care fiind audiat pe parcursul cercetării judecătorești a declarat că, la momentul actual activează în calitate de șef al serviciului detenție al Penitenciarului nr. 9 – Pruncul. Deplasarea fără supraveghetor al condamnatului este prevăzută la art. 216 din Codul de executare al R.M., și aceasta se acordă condamnaților printr-o dispoziție a șefului Penitenciarului. Pentru a se acorda deplasarea de scurtă durată condamnatului, trebuie să întrunească anumite condiții și anume să fie executat 1/3 din pedeapsa numită, să fie caracterizat pozitiv și ca infracțiunea comisă să nu fie gravă, sau deosebit de gravă, iar dacă îi este permisă deplasarea, acesta este supravegheat de la distanță, fără escortă. Pentru aprobarea caracteristicii, de către Comisia Penitenciarului, documentele se înaintează la departament, pentru aprobare de către director.

Martorul a explicat că pe perioada sa de activitate, a avut câteva asemenea cazuri, asupra cererilor de acest gen se expunea toți șefii de serviciu, după care dosarul se expedia Departamentul Instituțiilor Penitenciare, însă nu cunoaște dacă Departamentul Instituțiilor Penitenciare emite careva încheieri pe marginea cererilor de genul dat. La aprobarea pozitivă a cererii condamnatului i se eliberează un permis și fișa de control, care se păstrează la punctul de trecere și control al penitenciarului în care este deținut. Permisul, certificatul și fișa de control se eliberează doar într-un singur exemplar. Fotografie și datele de identitate ale condamnatului erau incluse în permis, la fel ca și în fișa de control și certificat, care se păstrau la serviciul de control al penitenciarului, deoarece este prevăzut un asemenea statut. Permisele de deplasare a condamnaților fără escortă, erau semnate de către șeful penitenciarului, de asemenea există Registrul de Evidență a permiselor. Toate documentele cu privire la executarea pedepsei condamnatului, se păstrează în dosarul personal al condamnatului. Perioada maximă pentru care se eliberează permisele pentru condamnați este de un an de zile, iar la expirarea termenului valabilitatea permisului se prelungea pe un termen de încă un an de zile, tacit, fără emiterea unei decizii, însă de regulă la începutul anului se eliberează permise noi, semnate de către șeful penitenciarului. Pe perioada activității sale, Iordachi Tudor s-a deținut în penitenciarul nr. 9 Pruncul. La expirarea valabilității permisului, acestea erau nimicite, iar pe perioada 2012-2013, dreptul de a perfecta și elibera permisele de deplasare a condamnaților fără escortă îl aveau dînsul și specialistul serviciului regim. Nu exista o normă anumită privind eliberarea permisului, putea fi informat sau verbal, că este o decizie în acest sens și că poate perfecta permisul, însă decizia Departamentului Instituțiilor Penitenciare, privind eliberarea permisului urma să fie anexată la dosarul personal al condamnatului. Din anul 2012, de când activează, au fost eliberate puține permise de deplasare fără escortă. De când a început să activeze la penitenciarul nr. 9 Pruncul, condamnatul Iordachi Tudor deja se deținea și beneficia de permis de deplasare fără escortă, acesta deplasându-se la serviciu în mun. Chișinău, astfel că aceasta a durat pînă la începutul anului 2014. Astfel, pînă la sfîrșitul anului 2013, condamnatul Iordachi Tudor a beneficiat de dreptul de deplasare fără escortă, însă printr-o decizie a Departamentului Instituțiilor Penitenciare, această prerogativă a fost anulată pentru toți condamnații, inclusiv și pentru Iordachi Tudor, însă nu cunoaște dacă permisul acestuia a fost nimicit, deoarece nu este o procedură privind nimicirea acestora. Dacă condamnatului îi este permisă deplasarea la un loc de muncă în afara penitenciarului, condamnatului i se permite deplasarea la locul de muncă, pe traseul stabilit, iar în permisul condamnatului este indicat locul de muncă și ora de intrare și ieșire. Regimul de resocializare este unul din 3 tipuri de regimuri, stabilite pentru condamnați, condamnatul poate fi transferat pînă la 6 luni, la expirarea termenului de pedeapsă, însă de regulă în regimul de resocializare, condamnatul este deținut în penitenciar, condamnatul fiind pregătit pentru reintegrarea în societate și respectiv în regimul de resocializare, acesta are dreptul de a fi angajat la muncă în afara penitenciarului, la munci sub supraveghere, însă nu cunoaște dacă condamnatul Iordachi Tudor, s-a aflat la regim de resocializare, sau avea dreptul de deplasare fără escortă, deoarece nu a studiat dosarul personal al acestuia, totodată nu cunoaște

nimic despre condamnatul Iordachi Tudor.

Martorul a mai relatat că o perioadă de timp, condamnatul Iordachi Tudor a activat la baza Departamentului Instituțiilor Penitenciare, din str. Petricani, mun. Chișinău și nu avea dreptul să se deplaseze într-o altă direcție, decât cea indicată în permisul de deplasare fără escortă. Comisia penitenciarului aprobă caracteristica privind eliberarea permisului de deplasare fără escortă, aceasta fiind compusă din șeful penitenciarului, șefii de servicii în calitate de membri, șeful adjunct și procurorul. Nu a cunoscut că condamnatul Iordachi Tudor avea sancțiuni și beneficia de dreptul de a se deplasa fără escortă și însoțire. Nu cunoaște cine din reprezentanții penitenciarului, poate da răspuns la întrebările referitoare la personalitatea condamnatului Iordachi Tudor, șeful serviciului educativ, Moraru Tudor, ar putea să se expună (*f. d. 145 – 149*);

10. – declarațiile martorului Iordachi Tudor, care fiind audiat în ședința de judecată a declarat că î-l cunoaște pe Gabura Andrei, deoarece când a fost deținut în penitenciarul nr. 9 Pruncul, acesta era șef al penitenciarului, însă nu este în careva relații cu acesta. Din anul 2002, pînă în anul 2014, a fost deținut în penitenciarul nr. 9 Pruncul, fiind condamnat pentru omor, în perioada dată, a fost angajat în calitate de ciubotar. A activat la baza penitenciarului, din str. Petricani o perioadă de 3 ani. Înainte de a merge la serviciu, la ora 06.30, dimineața era făcut apelul, fiind verificați la locul de detenție. A scris cerere la Comisia penitenciarului, pentru resocializare, aceasta fiind acceptată de către Comisie, fiindu-i eliberat permisul în care era fotografia sa, locul unde activează și ora de lucru. Permisele erau strînse de către secția de regim, însă nu cunoaște de către cine acestea erau semnate. Dimineața când pleca la lucru, de la penitenciar suna la serviciu și anunța că se pornește și seara de la serviciu suna la penitenciar și anunța că se pornește. Permisul de deplasare fără escortă era valabil timp de un an de zile, lucru care era indicat și în permis, iar când expira termenul, permisul era întors la serviciul de regim. În afara penitenciarului a lucrat pînă în anul 2013, ultimul permis a rămas în căminul penitenciarului. După anul 2013, nu i-a fost eliberat permis de deplasare fără escortă. În anul 2014 a fost transferat în penitenciarul nr. 4 Cricova, ulterior a fost transferat la penitenciarul nr. 8. Din anul 2013, nu a lucrat deoarece a fost transferat în altă instituție penitenciară. Nu cunoaște dacă după anul 2013, au mai fost eliberate permise de deplasare fără escortă a condamnaților în afara penitenciarului. La lucru mergea cu trenul de la Pruncul mergea pînă la stația Visterniceni, mergea la lucru fără escortă, deoarece avea permis, fiind verifica la locul de muncă și la domiciliul în căminul din fața penitenciarului nr. 9 Pruncul. Căminul se afla pe teritoriul penitenciarului nr. 9 Pruncul. Atît el, cît și Gabura Andrei au fost prezenți la Comisia de examinare a cererii lui privind resocializarea. Nu își aduce aminte a cui era semnătura de pe permisul de deplasare fără escortă. Nu a fost îndrumat de către nimeni de a depune cererea de resocializare și a depus cererea singur și nu a cerut sfat șefului penitenciarului nr. 9 Pruncul Gabura Andrei de a depune cererea de resocializare, fiindu-i explicat că în cadrul regimului de resocializare vor merge la lucru, însă nu își amintește dacă i s-a comunicat referitor la escortă. Cererea de resocializarea transmis-o șefului de sector (*f. d. 153 – 155*);

11. – declarațiile martorului Gherman Ruslan Gheorghe, care fiind audiat în ședința de judecată a declarat că a activat în cadrul Instituțiilor penitenciare din anul 2001 pînă în anul 2014, în regimul de supraveghere. Din anul 2007, pînă în anul 2011, a activat împreună cu Gabura Andrei. Pe condamnatul Iordachi Tudor î-l ține minte. Conform legislației, orice tip de penitenciar are trei regimuri: inițial, comun și de resocializare și în momentul când condamnatul împlinea termenul de 6 luni, acesta se adresa cu cerere la Comisia penitenciarului.

Martorul a menționat că a participat în calitate de șef al comisiei, condamnatul Iordachi Tudor a depus o cerere și în calitatea sa de șef de serviciu, deoarece î-l cunoștea pe acesta a fost pentru admiterea acestei cereri, atît el cît și alți aproximativ 10-11 membri ai Comisiei și transferul condamnatului la regim de resocializare, deoarece acesta dorea să muncească, iar pe atunci erau puțin condamnați care doreau să muncească, deși era necesitatea de forță de muncă. Legislația prevedea ca la penitenciar de tip semîncis, era posibilitatea eliberării, doar dacă condamnatul era transferat la regim de resocializare, împreună cu masa de regim comun, nu puteau fi deținuți. Condamnatul nu putea fi transferat la regim de resocializare, dacă avea încălcări ale regimului de detenție și dacă nu dorea să se angajeze în câmpul muncii, iar dacă acesta admitea careva încălcări, se modifica la regim comun, totodată pentru încălcări putea fi pedepsit și cu muștrare, schimbarea regimului era pedeapsa cea mai aspră. Șeful penitenciarului nu putea adopta decizia de schimbare a regimului de resocializare, această decizie se adopta de către Comisia penitenciarului. Dreptul condamnatului de a se deplasa fără escortă nu era semnătura de către șeful penitenciarului, chiar dacă erau în regim comun, sau dacă au comis infracțiuni deosebit de grave. La acel moment, deținuții care erau condamnați pentru infracțiuni deosebit de grave, puteau fi transferați într-un alt regim, respectiv independent de gravitatea infracțiunii, se verifica dacă erau îndeplinite condițiile de transfer, se prezentau materialele la Comisie și se adopta decizia corespunzătoare, cu condiția că nu au fost admise încălcări ale regimului. În cazul transferului de regim, conform procesului-verbal al Comisiei penitenciarului, se adopta de către șeful penitenciarului o decizie semnată de către acesta. În cadrul deplasării fără escortă, conform Codului de Executare, se îndeplinea un blank special și se semna de către directorul departamentului instituțiilor penitenciar (*f. d. 160 – 162*);

12. – declarațiile martorului Munteanu Vitalie Mihail, care fiind audiat în ședința de judecată a relatat că pe Gabura Andrei î-l cunoaște în calitate de subaltern al său, în activitatea pe care a desfășurat-o. Din data de 03.03.1998, a fost angajat în sistemul penitenciar, în calitate de șef de sector, iar în anul 2000, a fost transferat în funcția de specialist al serviciului securitate. Aproximativ la sfîrșitul anului 2007, a fost numit în funcția de șef al serviciului securitate al Penitenciarului nr. 9, Pruncul, unde a activat pînă la data de 23.10.2008, când a fost transferat la un alt penitenciar. Gabura Andrei a fost șeful său din anul 2007, unde a activat un an și cîteva luni. Pe condamnatul Iordachi Tudor îl cunoaște.

Martorul a adăugat că pentru trecerea la regimul de resocializare, era necesară emiterea hotărîrii Comisiei penitenciarului. La începutul anului 2008, Iordachi Tudor a trecut în regim de resocializare. Deținutul scria o cerere pe numele șefului penitenciarului, o transmitea la șeful de sector, care pregătea setul de documente pentru prezentarea la Comisia penitenciarului. În cadrul Comisiei, șeful de sector prezenta persoana, la care condamnatul aștepta în coridor, iar fiecare membru al Comisiei își expunea părerea în lipsa condamnatului. Șeful penitenciarului la fel face parte din Comisie și acesta avea cuvîntul decisiv, când erau voturile 50 la 50, în rest hotărîrea se adopta de către majoritate. A fost membru al Comisiei penitenciarului, când a fost examinată cererea condamnatului Iordachi Tudor. Pentru ca deținutul să fie transferat la regim de resocializare, era necesar ca să beneficieze de art. 271, cu trimitere la art. 302 din Codul de executare al R.M., astfel că nefiind sub pază, iar dacă se afla la

regim de resocializare, în afara penitenciarului se putea deplasa fără pază și putea angajat în câmpul muncilor remunerate și neremunerate, fără pază și fără supraveghere. Din luna decembrie 2008, au fost operate modificări în Codul de executare, cu referire la tipul penitenciarului semiînchis, astfel că în afara penitenciarului condamnații care munceau, erau supravegheați. După modificarea Codului de Executare din anul 2004, au fost stabilite trei tipuri de regim, pentru toate penitenciarele, regimul inițial, regimul comuni și regimul de resocializare. Transferul condamnatului de la un regim la altul se efectua doar în baza hotărârii Comisiei penitenciarului. Potrivit art. 302 Cod de executare în redacția legii din 2006, condamnatul putea fi transferat în regim de resocializare, cu cel puțin 6 luni înainte de eliberarea condiționată înainte de termen, sau înainte de expirarea termenului. Legislația prevedea ca condiție la trecerea condamnatului la regim fără escortă și anume ca condamnatul să ispășească cel puțin 1/3 din pedeapsa numită, însă nu își amintește dacă la acel moment influența gravitatea infracțiunii asupra acestui fapt. După trecerea la regimul de resocializare, condamnatul Iordachi Tudor se deținea în afara penitenciarului nr. 9 Pruncul. În cazul dacă condamnatul avea careva abateri în perioada regimului de resocializare, șeful penitenciarului îl-l putea transfera la regim inițial sau comun. Gravitatea infracțiunii nu se lua în considerație la schimbarea regimului de resocializare, ci se lua în vedere comportamentul condamnatului și cum era prezentat de către șeful de sector.

Martorul a mai relatat că condamnatul Tudor Iordachi, l-a memorizat datorită verificărilor pe care le făceau și anume în fiecare seară, în zilele de odihnă și sărbători, verifica prezența condamnatului pînă a pleca la serviciu și cînd se întorcea de la serviciu. Menționează că l acel moment cunoștea toți deținuții care erau în regim de resocializare. Nu își amintește unde lucra Iordachi Tudor și îl-l poate caracteriza ca fiind calm, careva abateri nu a comis, nu abuza de băuturi alcoolice, iar dacă avea abateri, ofițerul de sector înregistra abaterea în Registrul de evidență a încălcărilor disciplinare și de acesta se ocupa serviciul educativ, iar de sancțiuni se ocupa șeful penitenciarului, sau șeful adjunat, care era împuternicit să adopte decizii referitoare la sancțiunile disciplinare. Șeful penitenciarului aprecia persoanele care urmau a munci în regim de resocializare, în dependență de contractele de muncă cu agenții economici, încheiate cu penitenciarul. Permisul de deplasare al condamnatului era întocmit de către serviciul de supraveghere a penitenciarului, iar șeful sau persoana care îl-l înlocuia, semna permisul dat (*f. d. 166 – 169*);

13. – procesul-verbal de ridicare din 29.01.2015, a copiilor autentificate la Ordonanța de ridicare din 27.01.2015 și procesul-verbal de ridicare din 27.01.2015, precum și copiile autentificate din caietul cu denumirea Registrul de evidență a permiselor condamnaților de la regim de resocializare și fără escortă (*f. d. 38 – 49*);

14. – procesul-verbal de examinare din 29.01.2015, a copiilor autentificate la Ordonanța de ridicare din 27.01.2015 și procesul-verbal de ridicare din 27.01.2015, precum și copiile autentificate din caietul cu denumirea Registrul de evidență a permiselor condamnaților de la regim de resocializare și fără escortă, prin care se atestă faptul că deținutul Iordachi T.I., a confirmat prin semnătură faptul că a primit permis de deplasare în afara penitenciarului, fără escortă (*f. d. 50*);

15. – procesul-verbal de ridicare și procesul-verbal de examinare a dosarului condamnatului Iordachi Tudor Ion a.n. 1977 cu anexe în copii, care atestă faptul că deținutul a depus cerere de transfer la regim de resocializare la comisia penitenciarului, iar acesta din urma, examinând actele vizate a dispus, din numele lui Gabura A. - șef al Penitenciarului nr.9, „Pruncul, acceptul cererii” (*f. d. 53 – 60*).

16. Inculpatul XXXXXXXXXX, fiind audiat în ședința judiciară vîna în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o și a declarat că în opinia sa, în anul 2008, condamnatul Iordachi Tudor, executa pedeapsa privativă de libertate, în penitenciarul nr. 9 Pruncul, în cadrul căruia dînsul activa în calitate de șef al penitenciarului. La data de 26.07.2008, condamnatul Iordachi Tudor a depus o cerere pentru a fi examinată la Comisia penitenciarului, privind transferul la regim de resocializare. Cererea dată a fost examinată în cadrul Comisiei de Educatori, care au decis înaintarea cererii date Comisiei penitenciarului. În cadrul Comisiei este invitată persoana, unde fiecare membru este în drept să îi adreseze întrebări. Înainte de Comisia penitenciară, fiecare membru al Comisiei face cunoștință cu dosarul personal al condamnatului și materialele prezentate Comisiei. În cadrul ședinței Comisiei, se prezintă dosarul personal, materialele prezentate Comisie și condamnatul, iar șeful de sector îl-l prezintă pe condamnat, se expune pe marginea caracteristicii acestuia și în prezența condamnatului se dau citire materialelor. Fiecare membru al Comisiei adresează întrebările competente condamnatului, după care condamnatul este rugat să iasă din sala de ședință și să supună votului aprobarea caracteristicii și transferul condamnatului în regimul de resocializare, unde fiecare membru se expune pro sau contra, însă în dependență de numărul de voturi obținute, se adoptă decizia. Președintele Comisiei, invită condamnatul și îi aduce la cunoștință decizia, în prezența membrilor Comisiei.

17. Inculpatul a menționat că, în cazul condamnatului Iordachi Tudor, s-a adoptat decizia de a fi transferat la regim de resocializare și la data de 12 septembrie 2008, dînsul în calitate de șef al penitenciarului a semnat decizia, ulterior condamnatul a fost transferat la regim de resocializare. Conform art. 270 Cod de executare al R.M., condamnatul transferat la regim de resocializare, condamnatul poate fi antrenat la munci în afara penitenciarului, fără supraveghere. Condamnatul Iordachi Tudor a fost transferat într-un cămin special, amenajat pe teritoriul penitenciarului. Ulterior în baza contractului semnat între administrația penitenciarului nr. 9 Pruncul și conducerea centrului de aprovizionare tehnico-materială a Departamentului Instituțiilor Penitenciare, condamnatul Iordachi Tudor, împreună cu alți deținuți, au fost angajați în cadrul acestui centru, care era amplasat pe str. Petricani, mun. Chișinău, însă aceștia erau supravegheați de către angajații penitenciarului și anume apelul sau prezența condamnatului se verifica la ora 06.30, 08.30, la revenire de la muncă și la ora 21.00 sau 21.30. Pe parcursul nopții ofițerul de serviciu, împreună cu unul din supraveghetori, efectuau verificarea la locul de dormit. Pe parcursul zilei de muncă supravegherea condamnaților se efectua de către angajații centrului de aprovizionare tehnică, care de asemenea sunt angajați în sistemul penitenciar, mai mult ca atît că de către angajații penitenciarului nr. 9 Pruncul, se efectuau deseori verificări la locul de muncă al condamnaților și careva obiecții nu au parvenit la acest capitol.

18. Inculpatul a mai explicat instanței de judecată, că cu referire la modificările în legislație se ocupau angajații serviciului de control, totodată erau efectuate verificări de către Procurorii secției control al executării pedepsei în locurile de detenție și careva sesizări la acest capitol nu au parvenit. Deplasarea fără escortă era prevăzută de norma art. 235 Cod de executare și se acorda în baza unei decizii scrise, semnată de către șeful penitenciarului, coordonată cu serviciile Departamentului Instituțiilor Penitenciare și aprobată de către conducerea Departamentului Instituțiilor Penitenciare, iar transferul la regim de resocializare se efectua în baza deciziei Comisiei penitenciarului și doar în baza deciziei acesteia, șeful penitenciarului semnează decizia de transfer a condamnatului la regim de

resocializare. Condamnatul aflat la regim de resocializare beneficia de dreptul de a fi antrenat la muncă fără supraveghere. La momentul transferării condamnatului Iordachi Tudor la regim de resocializare, nu era obligatorie acordarea dreptului de deplasare fără escortă. Înainte de a pleca la muncă, condamnații erau verificați de către ofițerul de serviciu, uneori de către colaboratorii centrului de aprovizionare tehnico-materială. Uneori condamnații se deplasau la serviciu de sine stătător, cu condiția ca când ajung, de către angajați să fie informați colaboratorii penitenciarului telefonic, despre faptul că condamnații au ajuns la locul de muncă. La acel moment, condamnatul Iordachi Tudor, beneficia de dreptul de a fi angajat în câmpul muncii în afara teritoriului penitenciarului și la acel moment acordarea dreptului de deplasare fără escortă nu era obligatorie. Nu își amintește dacă condamnatul Iordachi Tudor avea sancțiuni, însă intuiește că odată ce a fost transferat, acesta nu avea careva sancțiuni. De către Procuratura Generală erau efectuate verificări ale deținuților, acordarea întrevederilor, dosarele personale ale deținuților și la finele verificării aceștia se expuneau, iar în cazul condamnaților aflați la regim de resocializare, Procuratura Generală a efectuat mai multe controale, inclusiv și verificarea prezenței condamnaților. În cazul transferului condamnatului la regim de resocializare, de către serviciul supraveghere se perfecta un permis, care de asemenea se semna de către conducerea penitenciarului, însă nu își amintește pentru care condamnat a semnat, dar a semnat permise. Nu cunoaște perioada în care condamnatul Iordachi Tudor, s-a aflat în regim de resocializare, deoarece în 2010, a fost suspendat din funcție. În dependență de starea permiselor acestea se prelungeau, dar dacă erau în stare deplorabilă, se eliberau altele, însă nu era nevoie de o altă decizie. Prin decizia scrisă a șefului penitenciarului, condamnatul putea fi reîntors la regimul precedent, dacă era cererea condamnatului, sau raportul serviciilor abilitate din cadrul penitenciarului, cu condiția obligatorie de examinare a cererii de către Comisia penitenciarului, iar dacă sunt rapoartele serviciilor, acestea sunt examinate în Comisie și se adoptă decizia de sancționare, iar Codul de executare la acel moment printre sancțiuni prevedea avertismentul, mustrarea, lipsirea de colet și izolarea disciplinară (f. d. 173 – 178);

19. Așadar, conform prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

20. Drept celor distinse, examinând materialele dosarului, apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată conchide că, învinuirea adusă inculpatului XXXXXXXXXX în temeiul art. 328 alin. (1) din Codul penal, în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, pentru care fapt inculpatul urmând să fie achitat.

21. Întâi de toate se va distinge că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 328 din Codul penal se realizează prin acțiunile sau inacțiunile făptuitorului care întrebunțează expresii jignitoare față de o persoană, insulta, calomnia, actele de violență împotriva persoanei, alte acțiuni care depășesc vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă acestea au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite prin lege ale persoanelor fizice sau juridice. O condiție obligatorie de răspundere penală pentru excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu constă în faptul că trebuie să existe legătura directă între acțiunile făptuitorului, ca persoană cu funcții de răspundere, competențele ei, date prin lege sau printr-un act subordonat legii, și urmările survenite. Dacă urmările survenite au fost cauzate de acțiuni care nu au fost legate de atribuțiile de serviciu, aceste acțiuni pot fi încadrate după obiect și intenție respective.

22. Latura subiectivă se realizează prin intenție directă sau indirectă. În ambele cazuri făptuitorul își dă seama că acțiunea atinge atât interesul public, cât și drepturile, interesele ocrotite prin lege ale persoanelor fizice și juridice și creează o stare de pericol pentru buna desfășurare a activității autorităților publice și a administrației publice în care activează persoana cu funcții de răspundere.

23. Astfel, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

24. În conformitate cu prevederile art. 99 alin. (2) CPP, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar după dispoziția art. 100 alin. (4) al aceluiași articol, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

25. Conform art. 101 CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

26. Potrivit art. 384 alin. (4) CPP, instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată, iar după dispoziția art. 325 alin. (1) CPP, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

27. După cum s-a evidențiat mai sus, din conținutul ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, XXXXXXXXXX, se învinuiește în aceea că, activând, în baza ordinului Ministrului Justiției din 25.04.2008, nr. 183, în calitate de șef al Penitenciarului nr. 9 – Pruncul al Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției, fiind, în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) din Codul penal, persoană publică, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, ignorând prevederile art. 22 al Legii nr. 1036-XIII din 17.12.1996 „cu privire la sistemul penitenciar”, care stabilește că colaboratorul sistemului penitenciar este obligat să întreprindă toate măsurile posibile pentru prevenirea și cumarea infracțiunilor în instituțiile penitenciare și pe teritoriile aferente, precum

și pentru reținerea persoanelor care au comis infracțiuni, contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform căroră funcționarul public este obligat să respecte Constituția RM, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, contrar prevederilor art. 7 alin.(2) din Legea nr.25 din 22.02.2008 privind codul de conduită a funcționarului public care stabilește că „Funcționarul public are obligația să se abțină de la orice act sau faptă care poate prejudicia imaginea, prestigiul sau interesele legale ale autorității publice”, a comis depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

28. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 23.10.2003, Tudor Iordachi a fost condamnat în baza art. 225¹ alin. (1) din Codul penal (în redacția legii din 1961), cu aplicarea art. 85 din Codul penal al R.M., prin cumularea sentinței Colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 01.07.2001, prin care acesta a fost condamnat în baza art. 102 alin.(3), art. 88 pct. 6), 7), 9) și art. 224 alin. (1) din Codul penal al R.M., (în redacția legii din 1961), cu stabilirea pedepsei definitive 17 ani și o lună închisoare în penitenciar de tip semi-închis, pedeapsa fiind dispusă spre executare în Penitenciarul nr.9 Pruncul.

29. În rezultatul verificării dosarului personal al condamnatului Iordachi, precum și în rezultatul verificării locului de muncă a condamnatului s-a constatat, că acesta dispune de dreptul de deplasare fără escortă sau însoțire în afara penitenciarului.

30. Contrar prevederilor art. 216 alin.(3) din Codul de executare al R.M., a fost emisă decizia Comisiei Penitenciarului nr. 9 – Pruncul din XXXXXXXXXX, semnată din numele „șefului penitenciarului”, în persoana lui Gabura Andrei, prin care condamnatului Tudor Iordachi Ion i-a fost permisă resocializarea, adică deplasarea pe teritoriul penitenciarului fără a fi escortat și în afara lui, decizie care nu permitea deplasarea fără escortă a deținutului în afara penitenciarului, ultimului fiind stabilită pedeapsa definitivă de 17 ani și o lună închisoare în penitenciar de tip semi-închis, situație în care deținutul numit a fost condamnat pentru o infracțiune deosebit de gravă, a comis infracțiune intenționată în perioada executării pedepsei și a avut mai multe încălcări disciplinare.

31. Astfel, la 12 septembrie 2008, XXXXXXXXXX, deținând funcția de șef al Penitenciarului nr. 9 – Pruncul din mun. Chișinău, contrar prevederilor art. 216 alin.(2) din Codul de executare al R.M., care stabilește imperativ că „este interzisă deplasarea fără escortă sau însoțire în afara penitenciarului a condamnatului ... care a săvârșit infracțiune deosebit de gravă sau excepțional de gravă” și art.251 din.(5) din Codul de executare al R.M., care prevede că „în regim comun și în regim de resocializare, condamnații pot fi antrenați în munci în afara penitenciarului dacă dispun de dreptul de deplasare fără escortă sau însoțire, în condițiile prevăzute la art.216”, fiind conștient de limitele atribuțiilor acordate lui prin lege, a semnat decizia prin care a acordat ilegal dreptul de transferare a condamnatului Iordachi Tudor Ion dreptul de a se deplasa în afara Penitenciarului nr.9 - „Pruncul” fără escortă.

32. În consecința faptei comise de către șeful Penitenciarului nr. 9 – Pruncul, Andrei Gabura, au fost încălcate prevederile imperative ce reglementează condițiile de detenție a persoanelor condamnate, acesta permițând unei persoane condamnate pentru comiterea unei infracțiuni deosebit de grave de a se deplasa fără escortă în afara instituției penitenciare, pentru perioada septembrie 2008 – decembrie 2013, precum și au fost afectate interesele publice, inclusiv prin diminuarea încrederii societății în autoritățile publice.

33. Pentru cele scoase în evidență, acțiunile lui XXXXXXXXXX au fost încadrate juridic în temeiul art. 328 alin. (1) Codul penal al RM – după indicii „depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”.

34. În sensul normei incriminate lui XXXXXXXXXX și făcând o analiză a stării de drept și de fapt avute loc, instanța de judecată notează că, obiectul juridic special principal include relațiile sociale privind buna funcționare a organizațiilor de stat și administrației publice centrale și locale care implică exercitarea cu corectitudine a atribuțiilor de serviciu de către persoanele cu funcție de răspundere, precum și relațiile sociale privind apărarea intereselor publice, drepturilor și intereselor legitime ale oricăror persoane contra ilegalităților din partea funcționarilor publici. Din textul normei de incriminare se desprinde și obiectul special secundar care subsumează relațiile sociale privind integritatea fizică și moral-psihologică, sănătatea persoanei. Infracțiunea de exces de putere sau de depășire a atribuțiilor de serviciu, fiind din aceeași specie cu abuzul de putere sau abuzul de serviciu, de regulă, este lipsită de obiect material.

35. Latura obiectivă, adică elementul material al depășirii atribuțiilor de serviciu, presupune săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor funcționale acordate prin lege. În cadrul soluționării problemei tragerii la răspundere penală a persoanei cu funcție de răspundere, în astfel de cazuri, este necesară delimitarea clară a competenței funcționarului. Pentru a stabili cu precizie competența (materială, teritorială, personală) a unei persoane cu funcție de răspundere, trebuie cunoscute legile, hotărârile Guvernului, regulamentele, ordinele și instrucțiunile departamentale și cele de ordine inferioară, în baza cărora persoana cu funcție de răspundere își exercită atribuțiile de funcție.

36. În contextul dat, instanța de judecată notează că, la caz, legea nu indică expres care ar fi cazurile de depășire în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor persoanei cu funcție de răspundere, în cazurile infracțiunilor privind excesul de putere sau de depășire a atribuțiilor de serviciu, or, acestea fac parte, de regulă, din cercul atribuțiilor altei persoane cu funcție de răspundere, sau a organului ierarhic superior, sau cele care pot fi săvârșite numai în anumite condiții, circumstanțe prevăzute de lege sau alte acte normative, sau cele care pot fi realizate doar prin luarea unei decizii, hotărâri colegiale, sau cele interzise, indiferent de circumstanțe și împrejurări. Pentru existența infracțiunii de exces de putere sau de depășire atribuțiilor de serviciu este important ca prin fapta comisă persoana cu funcție de răspundere să-și depășească în mod vădit, cert și fără îndoieli, limitele competenței sale stabilite prin lege.

37. Așadar, instanța de judecată reține că, XXXXXXXXXX a activat, în baza ordinului Ministrului Justiției din 25.04.2008, nr. 183, în calitate de șef al Penitenciarului nr. 9 – Pruncul al Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției.

38. Din conținutul rechizitoriului nu rezultă clar și concret care anume prevederi legale au fost violate de către Andrei Gabura în

exercițiul funcțiunii la data transferului condamnatului Tudor Iordachi la regim de resocializare, or, faptele incriminate acestuia prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul sunt bazate pe presupuneri, iar învinuirea înaintată fiind una abstractă și formală.

39.

40. În contextul expus, instanța de judecată relevă că, prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 23.10.2003, Tudor Iordachi a fost condamnat în baza art. 225¹ alin. (1) din Codul penal (în redacția legii din 1961), cu aplicarea art. 85 din Codul penal, prin cumularea sentinței Colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 01.07.2001, prin care acesta a fost condamnat în baza art. 102 alin.(3), 88 pct. 6), 7), 9) și 224 alin. (1) din Codul penal (în redacția legii din 1961), cu stabilirea pedepsei definitive 17 ani, o lună închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

41. La 26 iulie 2008, condamnatul Tudor Iordachi a depus o cerere către Comisia administrativă a Penitenciarului nr. 9 - Pruncul, prin care a solicitat transferul la regim de resocializare pentru a fi încadrat în câmpul muncii.

42. În acest sens, instanța de judecată consideră neîntemeiată și formală învinuirea înaintată de către procuror, precum că în rezultatul verificării dosarului personal al condamnatului Tudor Iordachi, dar și a locului de muncă al condamnatului, s-a constatat că acesta dispune de dreptul de deplasare fără escortă sau însoțire în afara penitenciarului, contrar prevederilor art. 216 alin.(3) din Codul de executare al R.M..

43. Astfel, pe parcursul cercetării judecătorești s-a adeverit cu certitudine că, decizia comisiei penitenciarului este una deliberativă, iar șeful penitenciarului o vizează prin semnătură indiferent de hotărârea primită. În cadrul ședinței Comisiei administrative, a fost respectată procedura referitor la obiectul examinat, faptul dat fiind integral demonstrat prin probe pertinente și care se potrivesc exact obiectului. Condamnatului Tudor Iordachi i-a fost admisă cererea privind transferul la regimul de resocializare, iar în cele din urmă decizia dată a fost semnată de șeful instituției, ultimului fiindu-i eliberat ecusonul de tipul stabilit în Statutul Executării Pedepsei de către Condamnați, cu angajarea ulterioară la muncă în afara penitenciarului, în cadrul Centrului de aprovizionare tehnico-materială, totodată condițiile pentru transfer au fost întrunite integral.

44. De referință la caz, în opinia instanței de judecată, este că latura subiectivă a infracțiunii presupune vinovăția sub forma de intenție, cea care reiese expres din textul normativ. Făptuitorul își dă seama că acțiunile sale iese din limitele competenței funcționale, că dă dovadă de exces de putere depășindu-și atribuțiile sale de serviciu, iar săvârșind fapta admite survenirea daunelor intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice și dorește acest lucru. Legiuitorul nu condiționează excesul de putere sau de depășire a atribuțiilor de serviciu de un anumit motiv sau scop, ele neavând relevanță pentru existența infracțiunii, dar trebuie avute în vedere la individualizarea pedepsei.

45. În așa fel, având în vedere data incriminată inculpatului Andrei Gabura cum că ar fi comis fapta infracțională, adică XXXXXXXXXX, instanța de judecată va face referință la normele Codului de executare al RM în vigoare la acel moment, cât și la actele normative în vigoare la momentul adoptării hotărârii pretins ilegale, a cărui emitere se incriminează sub depășirea atribuțiilor de serviciu de către inculpatul XXXXXXXXXX.

46. Potrivit pct. 155 al Statutului executării pedepsei de către condamnați, „transferul condamnatului în regim de resocializare se efectuează cu 6 luni înaintea expirării termenului pedepsei, în condițiile stabilite de alin. (1) art. 302 al Codului de executare”.

47. Din economia normei art. 302 alin. (1) din Codul de executare al R.M., (în redacția legii din 24.12.2004, publicat la data de 03.03.2005, în Monitorul Oficial Nr.34-35 art.112, intrat în vigoare la data de 01.07.2005), „în cazul eliberării condiționate înainte de termen, în scopul pregătirii pentru eliberare, cu cel puțin 6 luni înainte de expirarea termenului de executare a pedepsei închisorii, condamnații care își execută pedeapsa în regim comun și care nu au sancțiuni disciplinare nestinse sînt transferați în regim de resocializare”.

48. Respectiv, instanța de judecată notează că, normele pre-citate mai sus prevăd expres unele atribuții ale administrației instituției penitenciare, însă acestea nu prevedeau expres categoria penitenciarelor în care execută pedeapsa condamnatul, care ar influența nemijlocit posibilitatea schimbării regimului de bază în regim de resocializare, fiind prevăzut termenul de cel puțin 6 luni înainte de expirarea termenului”, nu însă nemijlocit 6 luni și categoria penitenciarului sau gravitatea infracțiunii pentru care deținutul a fost condamnat.

49. Din considerentul dat, instanța de judecată nu va admite versiunea procurorului, cum că prin acordarea dreptului condamnatului Iordachi Tudor de a se deplasa fără escortă sau însoțire, inculpatul Andrei Gabura ar fi acționat contrar prevederilor art. 216 din Codul de executare al R.M., or, în cazul de față procurorul îi incriminează lui Andrei Gabura încălcarea unei norme juridice care a fost modificată prin Legea nr. 82 din 29.05.2014, în vigoare la data de 24.10.2014, procedând-se astfel contrar prevederilor art. 8 din Codul penal al R.M., care indică că „caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei”, de altfel, potrivit prevederilor art. 216 alin. (3) din Codul de executare al R.M. (în redacția Legii din 24.12.2004, publicat la data de 03.03.2005, în Monitorul Oficial Nr.34-35 art.112, intrat în vigoare la data de 01.07.2005), legiuitorul stabiliseră o altă reglementare, și anume că „femeile condamnate execută pedeapsa în penitenciare pentru femei sau în sectoare separate ale penitenciarelor nespecializate, cu asigurarea pentru ele a condițiilor penitenciarului pentru femei. Persoanele de sex feminin condamnate care nu au ajuns la majorat execută pedeapsa în penitenciare pentru femei, cu asigurarea pentru ele a condițiilor penitenciarului pentru minori”.

50. În cazul de față, instanța de judecată conchide că, procurorul a incriminat lui Andrei Gabura o lege execuțional-penală care nu era în vigoare la momentul pretinsei infracțiuni de depășire a atribuțiilor de serviciu, cu atât mai mult că norma în vigoare la momentul pretinsei faptei infracționale, nu are nici-o atribuție cu circumstanțele de fapt care sunt incriminate lui Andrei Gabura.

51. La caz, urmează de ținut cont că, nu orice acțiune sau inacțiune a unui funcționar public poate fi privită ca infracțiune, în caz

contrar nu ar fi prezent scopul legii penale, iar principiile legalității și umanismului ar fi frustrate.

52. Continuând șirul celor descrise, instanța de judecată crede că, în cazul de față, organul de urmărire penală, incriminându-i lui Andrei Gabura depășirea atribuțiilor de serviciu, nu a specificat cert și clar prin care anume acțiuni acestea din urmă s-au manifestat, or, conform prevederilor art. 270 din Codul de executare al R.M., (în redacția legii din 24.12.2004, publicat la data de 03.03.2005, în Monitorul Oficial Nr.34-35 art.112, intrat în vigoare la data de 01.07.2005), „alin. (1) în penitenciarul de tip semiînchis, condamnații sînt deținuți cu pază și sub supraveghere permanentă, în modul și în condițiile stabilite de prezentul cod și de Statutul executării pedepsei de către condamnați.[Art.270 al.(1) modificat prin LP299-XVI din 25.12.08, MO23-26/06.02.09 art.60]. Alin. (2) În regim inițial, condamnații se află timp de 6 luni din ziua intrării în penitenciar, însă nu mai mult de o treime din durata pedepsei. Condamnații: lit. a) sînt repartizați în încăperi izolate cu cel mult 4 locuri; lit. b) pot fi antrenați la munci care nu necesită ieșire din penitenciar. Alin. (3) În regim comun, suplimentar la prevederile alin.(2) al prezentului articol, condamnații sînt în drept, în intervalul de timp de la deșteptare pînă la stingere, să se deplaseze liber pe teritoriul penitenciarului în limitele stabilite de administrația penitenciarului, de asemenea, să fie antrenați în munci în afara penitenciarului, cu condiția asigurării supravegherii permanente. [Art.270 al.(3) modificat prin LP299-XVI din 25.12.08, MO23-26/06.02.09 art.60]. Alin. (4) În regim de resocializare, condamnații, suplimentar la prevederile alin.(2) și (3) ale prezentului articol: lit. a) sînt în drept de a avea asupra lor și de a utiliza obiecte de valoare și bani; lit. b) pot fi antrenați la muncă în afara penitenciarului fără supraveghere; lit. c) pot beneficia de o deplasare de scurtă durată în condițiile art.236 din prezentul cod. Alin. (5) În regim comun și în regim de resocializare, condamnații pot fi antrenați în munci în afara penitenciarului dacă dispun de dreptul de deplasare fără escortă sau însoțire, în condițiile prevăzute la art.235 din prezentul cod. [Art.270 al.(5) introdus prin LP299-XVI din 25.12.08, MO23-26/06.02.09 art.60]”.

53. Din materialele dosarului penal reiese că, condamnatul Tudor Iordachi a fost transferat la regim de resocializare, fiind antrenat la muncă în afara penitenciarului în conformitate cu prevederile art. 270 alin. (4), lit. b) din Codul de executare al R.M. (în redacția legii din 24.12.2004, publicat la data de 03.03.2005, în Monitorul Oficial Nr.34-35 art.112, intrat în vigoare la data de 01.07.2005), astfel ca faptul dat să fie confirmat integral și prin declarațiile atât ale inculpatului Andrei Gabura, cât și ale martorului Ruslan Cerevatov, care au explicat în linii generale unele aspecte ale activității Serviciului Regim din Penitenciar, privind controlul condamnaților de la regimul de resocializare și a celor ce se bucură de dreptul deplasării fără escortă sau însoțire, iar cu referire la condamnatul Tudor Iordachi. Sau, Ruslan Cerevatov a accentuat că la începutul activității sale, decembrie 2011, Tudor Iordachi se deținea în Penitenciarul nr. 9 – Pruncul, în sectorul de tip deschis, adică avea permis de deplasare liberă în oraș la locul de muncă. Tudor Iordachi s-a deplasat liber pînă la sfîrșitul anului 2013, după care libera deplasare a tuturor condamnaților a fost amînată printr-o dispoziție a Departamentului Instituțiilor Penitenciare.

54. Instanța de judecată reține și faptul că, conform pct. 449, secțiunea 37, a Statutului executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărîrea Guvernului R.M., nr. 583, din 26.05.2006, „comisia penitenciarului este competentă să soluționeze probleme cu privire la transferul condamnatului dintr-un regim în altul al aceleiași penitenciar”.

55. În contextul expus, instanța de judecată relevă că, conform rigorilor pct. 455 din secțiunea 37 al Statutului executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărîrea Guvernului R.M., nr. 583, din 26.05.2006, „hotărîrile Comisiei penitenciarului sînt aplicate prin ordinul șefului penitenciarului”.

56. Respectiv, instanța de judecată conchide că, în acest caz, procurorul eronat a constatat că anume șeful Penitenciarului nr. 9 – Pruncul, Andrei Gabura, a și fost persoana responsabilă de semnarea deciziei privind schimbarea regimului de resocializare în privința condamnatului Tudor Iordachi, or, aceste atribuții revin direct Comisiei penitenciarului, iar șeful penitenciarului avînd doar dreptul și atribuția de a aplica această hotărîre, de altfel, formula evidențiată a fost confirmată și prin declarațiile lui Andrei Gabura. La același capitol sunt relevante și declarațiile martorului Ruslan Cerevatov, care în ședința de judecată a explicat că doar comisia penitenciarului este în drept să ia o decizie privind transferul la regim de resocializare, sau acordarea dreptului deplasării fără escortă sau însoțire, șeful penitenciarului se conformează acesteia și o semnează. De unul singur șeful Penitenciarului nr. 9 – Pruncul, Andrei Gabura, asemenea decizii în calitatea sa de șef nu putea adopta.

57. Mai mult ca atât, fiind audiat în ședința de judecată martorul Tudor Iordachi, a confirmat că, în timpul cînd Andrei Gabura deținea funcția de șef al penitenciarului, el personal, fără a fi îndrumat sau sfătuit de către Andrei Gabura, a depus către șeful de sector o cerere privind transferul la regim de resocializare, care a fost admisă și remisă fiind spre examinare către Comisia Penitenciarului nr. 9 – Pruncul, iar ca rezultat, i s-a permis trecerea la regimul de resocializare. Totodată, martorul a confirmat că el a fost prezent la ședința Comisiei penitenciarului, unde i s-au adresat întrebări, iar după aceasta i-a fost eliberat un permis valabil, pentru a se deplasa la serviciu în afara penitenciarului, unde în permanență erau verificați atît de către administrația penitenciarului, cît și de administrația locului unde aceștia activau, atît în momentul plecării la serviciu, cît și momentul sosirii de la serviciu, inclusiv pe timp de noapte, în căminul din fața Penitenciarului nr. 9 – Pruncul.

58. Faptul că nu Andrei Gabura a fost persoana împuternicită prin lege de a decide și doar de a executa hotărîrea Comisiei Penitenciarului nr. 9 – Pruncul, privind trecerea la regim de resocializare a condamnatului Tudor Iordachi, este confirmat și prin declarațiile martorului Gherman Ruslan, care a indicat că din anul 2007 și pînă în anul 2010 a deținut funcția de șef la serviciului regim și supraveghere al penitenciarului nr. 9 Pruncul, șef al instituției fiind Gabura Andrei. Avea calitatea de membru al comisiei penitenciarului și de comun cu alți membri a examinat cererea condamnatului Iordachi Tudor privind transferul la regim de resocializare, care a fost acceptată unanim, anume din motivul că penitenciarul avea nevoie de lucrători în afara teritoriului instituției și respectiv luînd în considerație că condamnatul Iordachi Tudor dorea să lucreze, nu erau careva restricții la capitolul gravitatea infracțiunii, condamnatului în cauză i s-a permis transferul la regim de resocializare.

59. Argumentul acuzatorului de stat, precum că condamnatul Tudor Iordachi ilegal a fost transferat la regimul de resocializare, instanța de judecată îl va respinge ca nefondat, de vreme ce din materialele dosarului penal, nemijlocit copia dosarului personal al condamnatului Tudor Iordachi, reiese că acesta nu avea sancțiuni disciplinare nestinse la momentul examinării cererii, situație confirmată și de martorul Ruslan Gherman, care a indicat că Tudor Iordachi dorea să lucreze, nu avea încălcări disciplinare nestinse și, în așa fel, nu erau careva restricții pentru admiterea cererii condamnatului de transferare la regim de resocializare.

60. Cele descrise supra sunt confirmate și prin declarațiile martorului Vitalie Munteanu, care în ședința de judecată a înfirmat argumentele procurorului, relatând că îl cunoaște și pe condamnatul Tudor Iordachi, deoarece dânsul în calitate de membru al comisiei penitenciare a examinat cererea acestuia, privind transferul la regim de resocializare, care a fost admisă de către Comisia Penitenciarului nr. 9 – Pruncul.

61. Totodată, martorului Vitalie Munteanu a confirmat că, condamnatul Tudor Iordachi întrunea toate cerințele pentru transfer, astfel, față de acest condamnat, încălcările disciplinare erau stinse, era prezentă dorința de a lucra, iar starea sănătății îi permitea și starea de sănătate. Toate actele pentru comisie le pregătea șeful de sector, care la comisie îl prezenta pe deținut și elibera o caracteristică.

62. Versiunea părții acuzării cum că contrar legii s-ar fi acordat dreptul condamnatului de a se deplasa fără escortă pentru antrenarea în câmpul muncii în afara penitenciarului, instanța de judecată o califică ca un pripiță, or, conform prevederilor art. 270 alin. (5) din Codul de executare al R.M. (*în redacția legii din 24.12.2004, publicat la data de 03.03.2005, în Monitorul Oficial Nr.34-35 art.112, intrat în vigoare la data de 01.07.2005*), „în regim comun și în regim de resocializare, condamnații pot fi antrenați în munci în afara penitenciarului dacă dispun de dreptul de deplasare fără escortă sau însoțire, în condițiile prevăzute la art. 235 din prezentul cod”, astfel că norma art. 270 alin. (5), a fost introdusă prin Legea Parlamentului R.M., nr. 299-XVI din 25.12.08, în vigoare la data de 06 februarie 2009, ceea ce reflectă cu certitudine că la data examinării cererii condamnatului Tudor Iordachi, privind schimbarea regimului de resocializare, adică la data de XXXXXXXXXX, aceasta nu era în vigoare, fapt care denotă că nu este posibilă incriminării lui Andrei Gabura.

63. Este de reținut că acest fapt a fost relatat și de către inculpatul Andrei Gabura, dar și reconfirmat de martorul Vitalie Muntean, care a indicat că după modificarea Codului de executare, adică după introducerea alin. (5) la art. 270, pentru transferul la regimul de resocializare se cerea și dispunerea de dreptul de deplasare fără escortă sau însoțire și la momentul adoptării deciziei de către comisia penitenciarului privind transferul condamnatului Tudor Iordachi la regim de resocializare nu se lua în considerație gravitatea infracțiunii comise de către persoana prezentată.

64. Analizând celelalte probe administrate de către organul de urmărire penală, și anume procesele-verbale de ridicare a documentelor, acestea din urmă nu pot fi reținute drept dovezi ce ar demonstra cu certitudine intenția directă a inculpatului Andrei Gabura, acestea constituind doar niște acte ce atestă efectuarea unor acțiuni procesuale, iar documentele ridicate ca mijloace de probă nu au fost negate de inculpat, care în ședința de judecată a confirmat că a participat la comisia penitenciarului când s-a examinat și cererea condamnatului Tudor Iordachi privind transferul acestuia la regim de resocializare, de altfel, în calitatea sa de membru al Comisie penitenciarului avea obligația să o facă, în plus, avea drept sarcină să semneze și procesul-verbal al comisiei, inclusiv ecusonul condamnatului Tudor Iordachi.

65. Învinuirea înaintată lui Andrei Gabura referitor la cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, instanța de judecată o consideră drept una neprobată, or, în contextul normei incriminatorii, acestea din urmă constituie un semn obligatoriu pentru existența infracțiunii de exces de putere sau de depășire a atribuțiilor de serviciu. Determinarea și evaluarea daunelor, inclusiv ca fiind în proporții considerabile potrivit cerințelor legii, se face în fiecare caz aparte, ținându-se cont de toate împrejurările și circumstanțele săvârșirii infracțiunii. Infracțiunea de exces de putere sau de depășire a atribuțiilor de serviciu, fiind o infracțiune de rezultat, se consumă în cazul în care survin urmările prejudiciabile în formă de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. Existența infracțiunii de exces de putere sau de depășire a atribuțiilor de serviciu presupune stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta de exces sau de depășire comisă de persoana cu funcție de răspundere și urmările prejudiciabile.

66. Sub egida acestor constatări, instanța de judecată determină că, procurorul nu a arătat în ce anume au constat daunele în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, cu alte cuvinte, în perioada în care condamnatul Tudor Iordachi s-a aflat în regim de resocializare, deplasându-se la serviciu în afara teritoriului penitenciarului, fără escortă, nu au fost produse careva daune, mai ales că condamnatul era verificat în permanență atât de către serviciul intern al penitenciarului, în momentul ce ieșea de pe teritoriul penitenciarului, dar și în momentul când ajungea la locul de muncă.

67. În contextul dat, instanța de judecată notează că, în cazul de față careva daune în proporții mari intereselor publice nu au fost provocate, de vreme ce s-a adevărit cu certitudine că schimbarea regimului de resocializare în privința condamnatului Tudor Iordachi a avut din contra un impact pozitiv și nu a influențat într-un careva mod asupra procesului de executare a pedepsei de către condamnat, nefiind semnalate careva încălcări pe perioada regimului de resocializare, situație confirmată prin declarațiile martorilor și ale inculpatului, întărite fiind inclusiv prin aceleași probe pertinente și concludente prezentate chiar de procuror.

68. În cele din urmă, instanța de judecată stabilește că, organul de urmărire penală nu a descris amănunțit și clar prin ce anume și care sunt acele pagube aduse intereselor publice ca rezultat al actului semnat de către Andrei Gabura în calitate de șef al Penitenciarului nr. 9 – Pruncul, astfel ca acuzarea adusă inculpatului în această latură să fie bazată pe presupuneri.

69. În încheiere, în opinia instanței, învinuirea atribuită inculpatului de către acuzatorul de stat poartă doar un caracter declarativ și se bazează tocmai pe presupuneri, iar vinovăția lui Andrei Gabura, acuzat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) din Codul penal, nefiind obiectiv confirmată prin careva probe, fiind astfel o totalitate de împrejurări care nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare, de altfel, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, iar dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului. În așa fel, instanța consideră necesar ca XXXXXXXXXX să fie achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, lipsind astfel în acțiunile inculpatului atât latura obiectivă a infracțiunii de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, cât și cea subiectivă.

70. Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. art. 338 – 341, art. 382, art. art. 384 – 385, art. 387, art. 390 alin. (1)

pct. 3), art. art. 392 – 394, art. 396 și art. 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată, –

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se achită XXXXXXXXXX, născut la 02 septembrie 1969, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) din Codul penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Sentița motivată fiind pronunțată în ședință publică la data de 19 august 2016.

Sentița poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentiței integrale, prin intermediul Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău.

Președintele ședinței,

judecătorul

Ghenadie Pavliuc